

L'espectacular complex de l'antic escorxador és una de les obres modernistes més destacades de Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

Baix Ebre

Tortosa arrenca les obres d'ampliació del Museu quan compleix els seus deu anys

La nova sala estarà dedicada als autors locals: als pintors Antoni Casanova i Francesc Gimeno i a l'escultor Agustí Querol. Estarà oberta al públic a principis de l'any que ve

MARINA PALLÀS CATURLA
TORTOSA

Demà dilluns arrenquen les obres d'ampliació del Museu de Tortosa, amb una nova sala destinada als artistes locals. El pressupost de l'actuació és de 327.000 euros i una execució d'obra prevista de quatre mesos. Tot just aquest mes de setembre es compleixen deu anys de l'obertura del Museu de Tortosa, el 2012.

L'actuació es concretarà en la rehabilitació del pavelló número 8 del complex de l'antic escorxador de Tortosa, una de les obres modernistes més destacades de la capital ebrenca, obra de Pau Monguío Segura. Es tracta d'un pavelló de grans dimensions, simètric al pavelló on ara hi ha l'exposició permanent del museu.

Per la nova sala s'hi accedirà per la mateixa exposició permanent, estaran connectades.

Com explica al *Diari* l'alcaldessa de Tortosa, Meritxell Roigé, el nou espai estarà dedicat als pintors Antoni Casanova Estorach i Francesc Gimeno Arasa i a l'escultor Agustí Querol Subirats. «Són els més representatius de la nostra ciutat i no se'ls ha destinat mai cap espai», expressa l'alcaldessa. Des de fa anys que l'Ajuntament de Tortosa ha anat adquirint obres dels tres artistes amb aquest propòsit. «Cada any fixàvem una partida al pressupost i hem anat adquirint obres dels tres, a banda de les que tenim a la sala de reserva», detalla Roigé.

El projecte de museització i el museològic ja estan fets, de for-

L'exposició permanent ofereix una retrospectiva de la història de la ciutat, per totes les etapes. FOTO: JOAN REVILLAS

ma que a principis del 2023 l'ampliació estarà llesta i la nova sala podrà obrir al públic.

Amb aquesta ampliació, ja no queden més pavellons a treballar al complex, a excepció de dos sales molt petites, una dels quals està destinada a guardar peces de grans dimensions que no és necessari que estiguin a la sala de reserva (que té unes condicions especials per a mantenir les obres d'art).

Deu anys del nou museu

El Museu de Tortosa, Històric i arqueològic de les Terres de l'Ebre va obrir portes el setembre del 2012 al complex modernista de l'antic escorxador municipal, després de ser rehabilitat per l'Ajuntament de Tortosa.

La ciutat recuperava d'aquesta manera un museu que, si bé es va fundar l'any 1900, al llarg de la seua història va viure moltes vicissituds, ubicat a l'església de Sant Domènec, fins que l'any 1997 va tancar al públic.

«No podia ser que una ciutat com Tortosa, amb tota la història que té, no tingués un museu», valora l'alcaldessa. «A més volíem tenir diferents espais i una sala de reserva. La ciutat tenia en unes condicions lamentables les peces de la sala de reserva. Ara

El 1997 va tancar al públic l'antic museu ubicat a l'església de Sant Domènec

està tot el fons escultòric i pintòric endreçat i protegit».

El Museu de Tortosa ofereix al visitant una retrospectiva de la història de la ciutat i del territori des dels seus orígens fins a l'actualitat. Ara tindrà aquest nou espai dedicat a l'art.

La resta de complex està format per la sala d'exposicions permanent, a la qual s'accedeix per un espai recepció, una sala de reserva amb un gran catàleg, la sala d'exposicions temporal Antoni Garcia, una aula didàctica i una sala polivalent. Després de la rehabilitació dels pavellons, l'any 2009 l'Ajuntament també va abordar la urbanització de tots els vials interiors.

L'edifici de l'Escorxador municipal va ser construït entre els anys 1906 i 1908 sobre uns terrenys guanyats a l'Ebre. El projecte es va bastir sobre una estructura de pavellons, adjudicant un espai específic per a cada una de les funcions. La utilització combinada de la fàbrica de maó vist i de ceràmica i teula vidriada s'inspira en l'arquitectura mudèjar. Va estar operatiu com a escorxador fins a finals de 1997. Està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL).